

és indicat per al càrrec a que aspira, car el districte exigeix unes condicions que ell no té.

Acut el senyor Umbert a la palestra desproveït d'un ideal concretament definit fent-se triar per qui'l presenta una denominació política qualsevol. Se fa apoiar pels elements caciquistes més avorribles del districte, la sola companyia dels quals bastaria per a assegurar-li la derrota. Escampen al vent la seva candidatura els culpables de la política immoral, de violències i d'odis que tenen escandalitzada la opinió honrada de la comarca. El recomanen els qui acaben d'adherir-se a una flamant agrupació fundada per a oposar-se a les aspiracions de Catalunya i és, per tant, anti-catalana. El defensen els qui destorben i entrebanquen totes les obres d'utilitat pel districte. Li cerquen vots, malgrat l'etiqueta republicana enganxada a la seva candidatura, els qui pretenen monopolitzar els sentiments monàrquics. Les classes treballadores el miren amb prevenció, les productores amb desconfiança, la pagesa amb antipatia. Ningú no'l veu amb goig. Resten sols al seu costat els despitats, els incondicionals d'un personalisme en liquidació, els qui s'engreixen a l'ombra d'una política de favor.

Mentres el districte conservi el seny de que ha donat esplèndida mostra en tantes eleccions, no s'imposarà el torrisme. Mentres el sentit comú no abandoni als electors, no votaran als candidats que recomani la coalició lliberal-demòcrata-caciquista que acapdilla el mes funest dels polítics que ha patit la comarca.

Per l'autonomia de Catalunya, per la defensa dels interessos del districte, per ciutadania, per esperit de conservació, pel bé de tots, ¡a la lluita ciutadans! ¡Visca la candidatura regionalista!

Catalans:

VOTEU PER CATALUNYA!

Els que s'abstenen de votar obliden el compliment d'un deure de ciutadania i queden subjectes a les penalitats que senyalen les lleis.

Amb Catalunya o contra Catalunya

ALTRA vegada son cridats els electors per a expressar, amb llur vot, la voluntat sobirana de la nostra terra.

Les eleccions del diumenge tenen, més que cap d'altre, el caràcter de plebicit per l'Autonomia de Catalunya. Les oligarquies madrilenyes i els neulits esqueixos llurs que a l'escalf del caciquisme centralista proven d'arrelar-se de nou en la terra catalana, han decidit que d'aquestes eleccions ne brolli una minoria que embustrejant el nom de Catalunya, s'alci en el Parlament d'Espanya per a negar el dret del Poble Català a regir-se lliurement.

Els termes en que's planteja la lluita son, doncs, clarament definits: **AMB CATALUNYA O CONTRA CATALUNYA**. O es vota per l'Autonomia de Catalunya, als candidats nacionalistes, o es vota, per la sotmissió provinciana de la nostra terra al caciquisme centralista causant de tots els desastres d'Espanya, els candidats de la *entente* caciquista, embarnichats de demòcrates o lliberals, de conservadors o republicans segons els districte on lluitin.

Al districte de Granollers-Badalona també la

Treballeu amb la certitut de la victòria.

Cada vot conquerit afixa el triomf.